

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 2

Fylke: Nordland

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Bodin

Emne: Transport av høg

Bygdelag: Strømmen

Oppskr. av: Lars Ström. Kvalnes

Gard:

(adresse): Valnes; Bodin

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Delvis

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

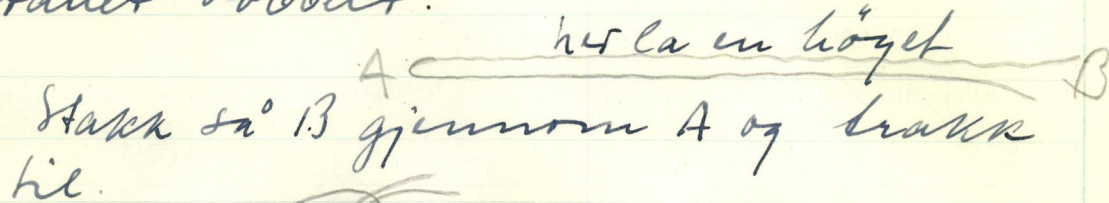
Andreas Olsen, Skolmo, Valnes; Bodin 71 år

SVAR

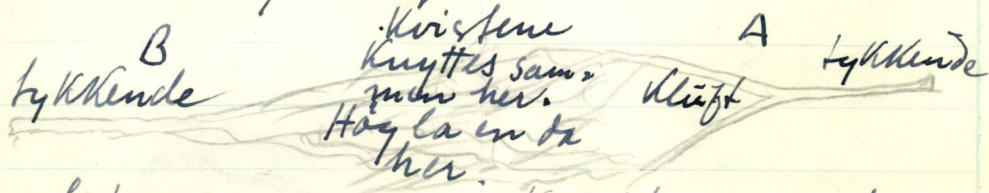
1. I fjellbygder slår en i utmarka, enkelte andre steder også dersom det blir lite gras på heimboen. En mann som sjøl ikke eier hest, får gjerne låne hos de som har. Enkelt kan bare høyet inn, iallfall delvis.

2. Transporten til utløa og tårkplassen foregår ved baring eller gjøring der det lar seg gjøre. Når en bar, kunne en bruke tau eller vidjeband. Der det var bratt, sloa de høyet. Da laga de ei "slø". Det var tre lange bjørker. Tjukkendene bandt de fast til stöttingen med tau. Kvistene ^{med løvet} var selvsagt på bjørkene. Så, gjemmer de høyet med riva og legger det bakover sloa. Surrar det sammen med tau. Kanne også bruke vidjeband. Kanne legge over et huselass på sloa dersom terrenget var bratt. En kunne begynne å lesse farrst eller bakerst eller som terrenget var. — En mann kunne også dra høg på ei slik

björkesloe. Da knyttet han et tau i sloa og holdt i det når han drog. Når en bar höyet, kunne en bruke börband eller vedband. Et börband var et alminnelig smykket tau som höyet ble lagt i. En la da tauet dobbelt:

Höy. Et vedband var laga av to seige lange vidje - eller björkegreiner

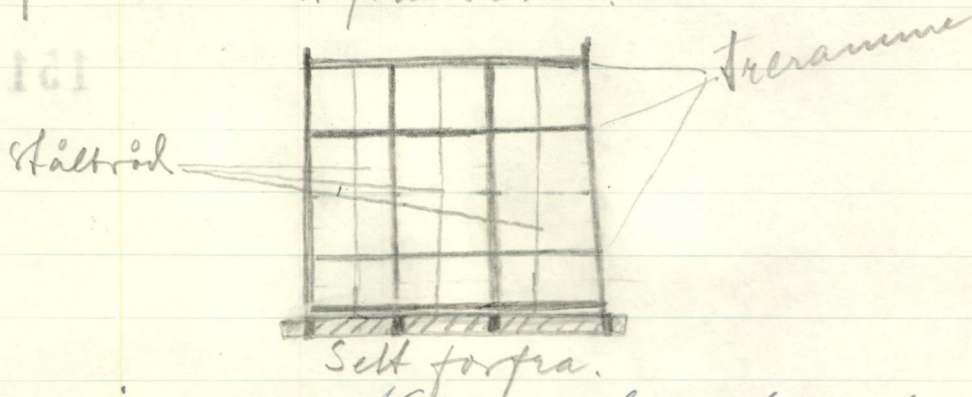
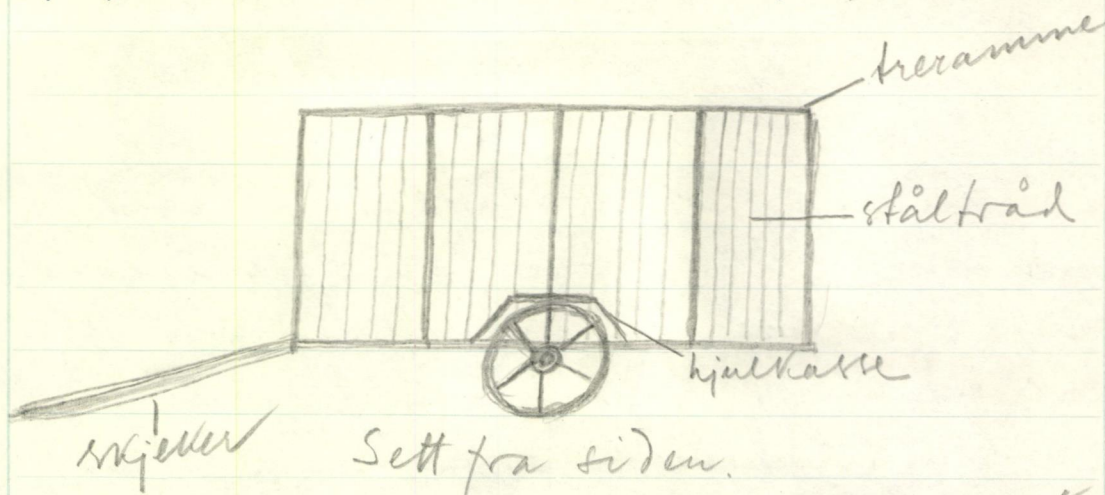
B stikkus gjennom klüften ved A og brakk til, smelgn. börbandet med börband eller vedband var en bora over akuedern. Boreren fikk hjelp til å reise seg. Hjelperen stod bak og hjalp boreren. - Snösketter ble brukt når det måtte ruller ned over bratte skrenter. Disse sketter var laga som grov mat av kamsetau eller sisal. - Höyestring bruktes ikke. - En snillebör kunne vel i enkelte tilfelle brukes til å få nå höyet bort til hesje.

3. Höy i tuloer ble som regel kjøst veim på vinterføre.

4. I höyonna bruktes (og bruktes) höyrull (höyrull). Den hadde to hjul.

II
og grunder, (legning nedenfor.)

3

Sidegrindene kunne tas fra. Det ble gjort når en kom på løven og skulle kaste tårhöyet av. Like en når en skulle kjøre råkøy. Når en om hesten kjørte staur, tok en også sidegrindene av. Stærrelsen på høykullen (eller ruller) som den også kaltes) var så forskjellig. Lengden varierte omkring 2,5 m og bredden omkring 1,5 m. En kasta höyet oppi vagna med höygaffel eller med armene, og en var oppi og brakka i lasset. En hadde oppi så mye som den gikk. Ofte var det halv 2 voksne gutter som brakka i lasset. En brukte ikke reip eller tau for å feste lasset.

I fjellbygde garden kunne en bruke slede sommersdag og så med

4

grinder. Disse hadde sånnett og var
smekket bygd. De var ikke større
enn halparten av en almindelig høy-
rull.

5. Lønne kjøre høy hele vinteren,
men helst først på vinteren. Som-
me ville helst bruke dette utbøyet
til Kyrrer for de Kalva.

6. Brunkte slede.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

adr. NORSK FOLKEMUSEUM

BYGDØY

151